

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 16 FEBRUARI 2015

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJEN

(...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester Femke V. loco meester Freddy D. B. advocaat te 9255 Buggenhout, (...);

V. D. M. Didier, inspecteur lokale politie Berlare-Zele, 9290 Berlare, (...);
Persoonlijk aanwezig

BEKLAAGDEN

1. D. R. Tommy, arbeider schilder- en gevelwerken, geboren te Lokeren op (...), wonende te 9200 Dendermonde, (...);
Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester A. S., advocaat te 9200 Dendermonde, (...)
2. G. Isabel, Emilia, bediende, geboren te Lokeren op (...), wonende te 9290 Berlare, (...)
Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester Y. D. C., advocaat te 9260 Wichelen, (...);
3. L. Mario, Maria, arbeider, geboren te Zele op (...), wonende te 9240 Zele, (...);
Persoonlijk aanwezig
4. A. Barbara, arbeider, geboren te Gent op (...), wonende te 9240 Zele, (...);
Persoonlijk aanwezig

1. TENLASTELEGGING

A. De eerste, de derde en de vierde

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks té hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Tegen een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed met name tegen (...) en V. D. M. Didier, beiden inspecteur van politie bij PZ Berlare-Zele, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, namelijk door hen in het openbaar uitgescholden te hebben voor onder meer partijdigheid in het voordeel van de Turkse gemeenschap te Zele, druggebruikers, erecties te krijgen en ten overstaan van (...) tevens door het veelvuldig maken van racistische opmerkingen ten gevolge van zijn huidskleur.

(art 276 Sw)

B. De eerste, de derde en de vierde

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1 en 2, 1° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, in één van de omstandigheden in artikel 444 van het Strafwetboek genoemd, heeft aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens (...) wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, of zijn nationale of etnische afstamming, namelijk door onder meer gezegd te hebben op een openbare plaats met veel passanten, "vuile zwarte aap", "smerige makak", "vuile marokkaan", "jullie zijn allemaal één pot nat enz

C. De tweede

In het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, terzake door in recreatiedomein (...), haar onderbroek naar omlaag te hebben getrokken en voorover gebogen te zijn en haar achterwerk en geslachtsdelen te hebben getoond aan de aanwezige bezoekers, onder meer gezinnen met jonge kinderen

(art 385 lid 1 Sw)

Met de omstandigheid dat de schennis gepleegd werd in aanwezigheid van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar, met name niet nader geïdentificeerde jonge kinderen die in het recreatiedomein aanwezig waren en 3 niet-nader geïdentificeerde kinderen die bij het gezelschap aanwezig waren.

(art. 385 lid 2 Sw)

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzittingen van 17 november 2014 en 19 januari 2015. Op de zitting van 17 november 2014 verzocht de rechtbank het Openbaar Ministerie om (...) en V. D. M. Didier als getuigen op te roepen en werd aangedrongen op de persoonlijke verschijning van de tweede beklaagde Isabel G..

Op de zitting van 19 januari 2015 werd de zaak in zijn geheel hernomen gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel.

(...)

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie, de beklaagden en hun raadslieden, evenals de burgerlijke partijen (...) en zijn raadsman en Didier V. D. M.. Didier V. D. M. werd onder eed als getuige gehoord.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 9 september 2012 patrouilleerden verbalisanten Didier V. D. M. en (...) in de omgeving van het recreatiedomein, gelegen te Berlare. Zij merkten er een jonge vrouw op die zich naar de uitgang van het domein begaf, en haar bikinibroek naar beneden trok terwijl ze zich naar voren boog. Omdat er zich onder de aanwezigen veel jonge gezinnen met kinderen bevonden, beslisten de inspecteurs om betrokkene aan te spreken en proces-verbaal op te stellen.

Toen de verbalisanten betrokkene hierop aanspraken, werd (...) in eerste instantie door haar vrienden (later geïdentificeerd als de eerste, en de vierde beklaagde) aangespoord om niet te luisteren en gewoon door te stappen. De vrouw gaf eerst een verkeerde identiteit op. De personen die zich in haar gezelschap bevonden, scholden de verbalisanten uit en noemden (...) onder meer een vuile zwarte aap. Ondertussen waren de drie kleine kindjes in hun gezelschap aan het wenen.

Vermits de identiteit van de vrouw onjuist bleek te zijn, achtervolgden de verbalisanten de beklaagden met het oog op het achterhalen van de juiste identiteit. Er werden hen andermaal ernstige verwijten naar het hoofd geslingerd. De beklaagden verweten de verbalisanten onder meer partijdigheid ten aanzien van de Turkse allochtone bevolking. (...) werd op dat ogenblik uitgemaakt voor smerige makkak en

vuile Marokkaan. Slechts na enig aandringen kon de vrouw worden geïdentificeerd als de tweede beklaagde Isabel G..

2.

Uit het aanvankelijk proces-verbaal blijkt dat de eerste beklaagde D. R. de inspecteur (...) toeriep dat hij in elk geval een vuile bruine aap is. De eerste beklaagde stak ook herhaaldelijk zijn middenvinger uit naar de verbalisanten.

Blijkens ditzelfde aanvankelijk proces-verbaal liet ook de vierde beklaagde A. zich niet onbetuigd. Ze riep de verbalisanten toe: 'Jullie laten alle vrouwen aan den haard zitten met nen dikken buik terwijl gulle andere vrouwen poept' en vermeldde daarbij dat de verbalisanten gerust eens aan haar mochten voelen (hierbij verwijzend naar haar vagina). Haar retoriek ging verder met de woorden dat zij veel vrienden in de gevangenis had die één voor één graag 'op onze muil' zouden slagen.

De derde beklaagde L. verweet de verbalisanten dat zij zelf druggebruikers zijn terwijl zij er anderen voor arresteren.

De verbalisanten noteerden in hun aanvankelijk proces-verbaal dat Isabel G. geen deel nam aan de racistische en smalende opmerkingen, en dat zij finaal haar SIS- kaart overhandigde teneinde verdere escalatie te voorkomen.

3.

Geen van de beklaagden wenste naderhand enige verklaring omtrent deze feiten af te leggen. De eerste beklaagde D. R. beriep zich op zijn zwijgrecht. De tweede beklaagde bood zich aan voor verhoor maar legde uiteindelijk geen verklaring af. De derde beklaagde ging niet in op een uitnodiging om te worden verhoord. De vierde beklaagde stelde vlakaf tegen inspecteur V. D. M. dat ze hem niets te zeggen had, en dat hij toch niet kon bewijzen dat ze daar was geweest (zie stuk 13 van het strafdossier).

4.

Op de zitting d.d. 17 november 2014 bekende de eerste beklaagde D. R. dat hij inspecteur (...) had uitgescholden voor 'vuile bruine aap'. De derde en de vierde beklaagde ontkenden dat zij de verbalisanten hadden uitgescholden of verweten.

Op de zitting d.d. 19 januari 2015 bevestigde inspecteur V. D. M. onder eed dat in hoofdzaak eerste en vierde beklaagde verwijten formuleerden ten aanzien van hen, en in het bijzonder ten aanzien van zijn collega (...). De tweede beklaagde G. nam hierbij volgens hem een passieve houding aan. Hij kon zich niet precies herinneren wat het aandeel was geweest van de derde beklaagde L.. Ook inspecteur (...) bevestigde op voornoemde zitting dat vooral eerste beklaagde D. R. en vierde beklaagde A. zich racistisch hadden uitgelaten. De tweede beklaagde G. hield zich afzijdig. Hij herinnerde zich niet specifiek wat derde beklaagde L. heeft gezegd, doch benadrukte dat deze herhaaldelijk tussenkwam.

Ook Isabel G. verklaarde op de terechtzitting van 19 januari 2015 dat zijzelf geen verwijten heeft geuit, doch wel de eerste, derde en vierde beklaagde.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

A. Overzicht

In de tenlastelegging A worden de eerste, de derde en de vierde beklaagde vervolgd als mededader van smaad tegen (...) en Didier V. D. M., door hen in het openbaar uitgescholden te hebben voor onder meer partijdigheid in het voordeel van de Turkse gemeenschap te Zele, druggebruikers, erecties te krijgen en ten overstaan van (...) tevens door het veelvuldig maken van racistische opmerkingen ten gevolge van zijn huidskleur.

In de tenlastelegging B worden de eerste, de derde en de vierde beklaagde beticht van mededaderschap aan het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens (...) wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming, door onder meer in het openbaar gezegd te hebben 'vuile zwarte aap, 'smerige makak; 'vuile marokkaan, jullie zijn allemaal één pot nat'.

In de tenlastelegging C tot slot wordt de tweede beklaagde beticht van openbare zedenschennis ten aanzien van minderjarigen beneden de 16 jaar.

B. Tenlastelegging A: smaad tegen inspecteurs V. D. M. en E.-S.

Smaad aan een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht, wordt strafbaar gesteld door artikel 276 van het Strafwetboek.

De wetgever heeft het begrip smaad niet gedefinieerd, omdat een wettelijke omschrijving de draagwijdte van het misdrijf zou beperken, terwijl men dit juist zo ruim mogelijk wilde opvatten (A. V., 'Smaad aan de minister', noot onder Antwerpen, 8 mei 2008, R.W. 2008-2009 alf. 27, blz. 1148). Smaad is een aantasting van de eer en de waardigheid van de beschermde personen, door middel van daden, woorden, gebaren of bedreigingen. Het is de uitdrukking van een beledigende gedachte die het aanzien en de achtbaarheid van de beschermde persoon én van zijn ambt aantast. 4

Smaad vereist een bijzonder opzet, namelijk het opzet om te schaden. De dader moet dus de bedoeling gehad hebben om de gezagsdrager belachelijk te maken of om tegenover hem oneerbiedig te zijn.

Het komt de rechtbank bewezen voor dat de eerste beklaagde D. R. en de vierde beklaagde A. verwijten en beledigingen hebben geuit ten aanzien van de verbalisanten met de bedoeling om hen publiekelijk belachelijk te maken. Dit betreft niet alleen de racistische uitlatingen, maar eveneens andere verwijten die ten aanzien van hen oneerbiedig en beledigend waren. De rechtbank verwijst onder meer naar het verwijt inzake de partijdigheid voor de Zeelse Turkse gemeenschap, het gebruiken van drugs en de seksuele insinuaties. Dergelijke uitlatingen zijn stuk voor stuk smadend ten aanzien van de geïdende verbalisanten.

De rechtbank verwijst in dat opzicht naar de bekentenis van de eerste beklaagde. De ontkenning van de vierde beklaagde A. komt de rechtbank totaal ongeloofwaardig voor, mede gelet op de zeer specifieke vermeldingen in het aanvankelijk proces-verbaal en het verhoor van de verbalisanten ter zitting.

De eerste en de vierde beklaagde worden dan ook zonder enige twijfel schuldig bevonden aan het feit van de tenlastelegging A. De derde beklaagde wordt hier evenwel voor vrijgesproken, vermits twijfel bestaat omtrent zijn aandeel.

C. Tenlastelegging B: aanzetten tot discriminatie, haat of geweld

De rechtbank stelt vast dat in de tenlastelegging B wordt verwezen naar de bepalingen van de wet van 30 juli 1981 zoals deze van toepassing waren voor de wetwijziging van 10 mei 2007. Ingevolge deze wetwijziging, wordt het geviseerde feit thans strafbaar gesteld door artikel 20, 1° en 2° lid en artikel 28 van de wet van 30 juli 1981 (hierna genoemd: Antiracismewet). De tenlastelegging wordt dan ook in die zin verbeterd.

De constitutieve elementen van het aan de beklaagden ten laste gelegde misdrijf zijn de volgende:

- het stellen van een handeling die aanzet tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon of tegen een groep of gemeenschap;
- in één van de omstandigheden van openbaarheid zoals bedoeld in art. 444 Sw
- met een bijzonder opzet, namelijk de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld.

Het Grondwettelijk Hof stelde in het arrest van 6 oktober 2004 dat 'aanzetten tot' verder gaat dan het louter verspreiden van informatie, ideeën of kritiek. Het dient in zijn gebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd, namelijk het aansporen om iets te doen, opzetten of aanstoken (zie arrest nummer 157/2004). Er kan slechts sprake zijn van 'aanzetten tot' indien de uitlatingen of geschriften aanmoedigen of aansporen tot discriminatie, haat of geweld.

Het moreel element vereist een bijzonder opzet. Het gaat dus niet om loutere racistische beledigingen; in de persoon van de beklaagde is een bijzonder opzet vereist dat hij anderen wil aanzetten tot discriminatie, haat of geweld. Beledigingen wegens de afkomst, huidskleur of ras van het slachtoffer zijn, hoe verwerpelijk ook, niet strafbaar op grond van de Antiracismewet.

De eerste beklaagde D. R. bekende dat hij de inspecteur uitschold voor 'vuile bruine aap'. Het staat naar het oordeel van de rechtbank eveneens vast dat de vierde beklaagde A. publiekelijk heeft gesteld dat 'zijn soort de vrouwen aan de haard laat zitten met een dikke buik terwijl zij andere vrouwen poepen'. Uit de context waarin deze verwijten werden geformuleerd, blijkt voldoende duidelijk dat deze verwijten verder gingen dan het louter beledigen. De eerste en de vierde beklaagde formuleerden deze beledigingen in de aanwezigheid van een grote groep mensen, en met de enige bedoeling om de verbalisanten van zich te kunnen afschudden en te verhinderen dat de tweede beklaagde zou worden geverbaliseerd wegens openbare zedenschennis. De beledigingen waaraan zij zich bezondigden hadden tot doel om ook de omstaanders aan te sporen tot discriminatie en haat op basis van een zogenaamd ras of nationaliteit.

Het staat dan ook vast dat de eerste en de vierde beklaagde met bijzonder opzet hebben aangezet tot discriminatie en haat ten aanzien van inspecteur (...) wegens zijn nationaliteit of zogenaamd ras. Het feit van de tenlastelegging B (zoals verbeterd) is bewezen in hun hoofde.

De derde beklaagde wordt hiervoor evenwel vrijgesproken, vermits niet vaststaat dat hijzelf heeft aangezet tot haat, discriminatie en geweld, noch dat hij op noodzakelijke wijze heeft bijgedragen tot de realisatie van dit misdrijf in hoofde van de eerste en de vierde beklaagde.

D. Openbare zedenschennis ten aanzien van minderjarigen beneden de 16 jaar (tenlastelegging C)

in de tenlastelegging C wordt de tweede beklaagde openbare zedenschennis ten laste gelegd. De tweede beklaagde bekende dat zij zich hieraan had schuldig gemaakt. Het feit van de tenlastelegging C is bewezen in hoofde van deze beklaagde, gelet op de materiële vaststellingen in het strafdossier en haar eigen bekentenissen.

3.3 Straftoemeting

A. Algemeen

1

De rechtbank legt voor de eerste en de vierde beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

B. In hoofde van de eerste en de vierde beklaagde

2.

De eerste en de vierde beklaagde hebben zich absoluut misdragen op het ogenblik dat de tweede beklaagde dreigde te worden geverbaliseerd wegens openbare zedenschennis. Zonder verpinken scholden zij de verbalisanten uit en zetten zij aan tot discriminatie, haat en geweld. Het spreekt voor zich dat dergelijk gedrag absoluut niet kan worden getolereerd. Teneinde de maatschappij te behoeden voor totale chaos, moeten gezagsdragers met het nodige respect worden bejegend bij de uitoefening van hun functie.

In onze multiculturele samenleving kan bovendien hoe dan ook niet worden getolereerd dat gratis en publiekelijk wordt aangezet tot haat en discriminatie ten

aanzien van een persoon wegens diens zogenaamd ras of huidskleur. Door hun racistische uitlatingen gaven de eerste en de vierde beklaagde uiting van een volledig misplaatst superioriteitsgevoel dat door de wetgever terecht strafbaar werd gesteld.

3.

De eerste beklaagde is thans 31 jaar oud. Hij heeft een relatief gunstig strafrechtelijk verleden: hij werd nog niet eerder correctioneel veroordeeld, doch liep wel reeds twee verkeersgerelateerde veroordelingen op. Hij verklaarde op de zitting van 19 januari 2015 dat hij aan het werk is hoewel hij kampt met gezondheidsproblemen. Hij verzocht de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te kennen. In ondergeschikte orde verzocht hij de rechtbank om hem een werkstraf op te leggen:

Op de vraag tot opschorting van deze beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De rechtbank is van oordeel dat de werkstraf, ter bestraffing van de feiten een meer aangepaste bestraffing is dan een hoofdgevangenisstraf, vermits de beklaagde op die wijze een dienst bewijst aan de maatschappij en zijn sociale integratie niet in het gedrang komt. De omvang van deze werkstraf moet de beklaagde doen beseffen dat zijn handelwijze een onduldbare agressie uitmaakt tegen de maatschappij. In toepassing van artikel 37ter § 3 van het Strafwetboek betreffende de werkstraf werd beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf. Beklaagde dient te beseffen dat hem een unieke kans geboden wordt en dat, indien hij de werkstraf niet loyaal uitvoert, voorzien is in een gevangenisstraf die zal worden uitgevoerd.

4

De vierde beklaagde is thans 33 jaar oud. Ook zij heeft een relatief gunstig strafrechtelijk verleden in die zin dat ze in het verleden slechts twee verkeersgerelateerde veroordelingen opliep. Zij verklaarde op de terechtzitting van 19 januari 2015 dat zij een gezin heeft en werkt als poetshulp. Zij verzocht de rechtbank om haar de gunst van de opschorting toe te kennen. In ondergeschikte orde verzocht zij de rechtbank om haar een werkstraf op te leggen.

Op de vraag tot opschorting van deze beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De rechtbank is van oordeel dat de werkstraf, ter bestraffing van de feiten een meer aangepaste bestraffing is dan een hoofdgevangenisstraf, vermits de beklaagde op die wijze een dienst bewijst aan de maatschappij en zijn sociale integratie niet in het

gedrang komt. De omvang van deze werkstraf moet de beklaagde doen beseffen dat haar handelwijze een onduidbare agressie uitmaakt tegen de maatschappij. In toepassing van artikel 37ter § 3 van het Strafwetboek betreffende de werkstraf werd beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf. Beklaagde dient te beseffen dat haar een unieke kans geboden wordt en dat, indien zij de werkstraf niet loyaal uitvoert, voorzien is in een gevangenisstraf die zal worden uitgevoerd.

C. In hoofde van de tweede beklaagde

5.

De tweede beklaagde maakte zich schuldig aan openbare zedenschennis in de aanwezigheid van kleine kinderen. Zij weigerde nadien om haar identiteit kenbaar te maken aan de verbalisanten. Het in hoofde van deze beklaagde bewezen verklaarde misdrijf kan hoe dan ook niet worden getolereerd. Zij moet inzien dat zij zich niet zonder meer naakt op openbare plaatsen kan vertonen, en al helemaal niet wanneer er minderjarigen aanwezig zijn.

De tweede beklaagde is thans 30 jaar oud. Zij werd recent moeder van een kindje en werkt in een wellnesscentrum. Zij werd reeds éénmaal veroordeeld wegens een verkeersgerelateerd misdrijf. Zij verzocht de rechtbank om haar de gunst van de opschorting toe te kennen. Het openbaar ministerie verleende dienaangaand positief advies,

De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde, die nog in de wettelijke mogelijkheid verkeert op opschorting te genieten;
- het schuldinzicht van beklaagde;
- de maatregel van aard is om haar sociale integratie niet in het gedrang te brengen;
- het gunstig advies van het openbaar ministerie.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn. De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden.

De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op 3 jaar.

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Op de zitting d.d. 17 november 2014 stelde (...) zich burgerlijke partij. Hij vorderde een definitieve morele schadevergoeding van 500,00 EUR, meer een rechtsplegingsvergoeding van 220,00 EUR. Op de zitting van 19 januari 2015 stelde ook Didier V. D. M. zich burgerlijke partij. Hij vordert een symbolische schadevergoeding van 1 EUR.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

De vordering van de burgerlijke partijen is ongegrond ten aanzien van de derde beklagde, gelet op diens vrijspraak. Hun vordering is ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond ten aanzien van de eerste en de vierde beklagde.

Het staat vast dat (...) schade heeft geleden hebben ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten. De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen. De morele schade is echter niet voor precieze begroting vatbaar. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat het slachtoffer werd toegebracht.

De rechter dient daarbij rekening te houden enerzijds met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend ter vergoeding van dat leed en anderzijds met bijzondere omstandigheden die bij de begroting van deze schade in aanmerking moeten worden genomen.

De rechtbank is van oordeel dat in deze zaak een morele schadevergoeding van 200 EUR passend en billijk is, meer de intrest vanaf 9 september 2012. De burgerlijke partij maakt eveneens aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding van 165 EUR.

Aan Didier V. D. M. kan de symbolische vergoeding van 1 EUR worden toegekend zoals gevorderd.

5 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

Artikel 2, 37ter, 50, 65, 66, 276, 385 van het Strafwetboek;

Artikel 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

Artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten;

Artikel 6 van de Programmawet 11 van 27 december 2006;

Artikel 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen en in het beschikkend gedeelte van dit vonnis;

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935.

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew. W. 10.2.1994 & W.22.3.99;

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; Strafwetboek art.44, 45;

Wet van 17 april 2002 tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele en politiezaken, art. 15;

Gerechtelijk Wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak.

OP STRAFGEBIED

De rechtbank verbetert de tenlastelegging B als volgt:

'Bij inbreuk op artikel 20, 1° en 2° lid en op artikel 28 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals laatst gewijzigd bij wet van 10 mei 2007, in één van de omstandigheden van artikel 444 van het Strafwetboek, te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens (...) wegens zijn nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, namelijk door onder meer gezegd te hebben op een openbare plaats met veel passanten, 'vuile zwarte aap, 'smerige makak, 'vuile marrokanen', jullie zijn allemaal één pot nat' enzoverder'.

Eerste beklaagde D. R. Tommy

De rechtbank verklaarde beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B (zoals verbeterd);

De rechtbank VEROORDEELT de beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, le lid van het Strafwetboek, tot een WERKSTRAF VAN 80 UUR of een vervangende gevangenisstraf van 6 maanden in het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Spreekt de verplichting uit om een bedrag van 25,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd, 150,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Tweede beklaagde G. Isabel:

De rechtbank verklaart beklaagde SCHULDIG aan het feit van de tenlastelegging C.

De rechtbank GELAST DE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde gedurende een proeftermijn van 3 jaar;

Legt de beklaagde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Derde beklaagde L. Mario

De rechtbank spreekt de beklaagde VRIJ van de feiten van de tenlasteleggingen A en B (zoals verbeterd).

Vierde beklaagde A. Barbara

De rechtbank verklaarde beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B (zoals verbeterd);

De rechtbank VEROORDEELT de beklaagde voor deze feiten samen met toepassing van artikel 65, 1e lid van het Strafwetboek tot een WERKSTRAF VAN 80 UUR of een vervangende gevangenisstraf van 6 maanden in het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Spreekt de verplichting uit om een bedrag van 25,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd, 150,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs Van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Kosten:

Veroordeelt de eerste, tweede en vierde beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, deze kosten tot op heden begroot op de som 132,71 EUR.

OP BURGERLIJK GEBIED

Vordering van (...)

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke ongegrond ten aanzien van de derde beklaagde.

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond ten aanzien van de eerste en de vierde beklaagde.

De rechtbank veroordeelt de eerste en de vierde beklaagde hoofdelijk om aan de burgerlijke partij het bedrag van 200,00 EUR te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen wettelijke rentevoet vanaf 9 september 2012 tot vandaag en met moratoire intrest (tegen de wettelijke intrestvoet) vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op 165,00 EUR rechtsplegingsvergoeding,

Vordering van Didier V. D. M.

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke ongegrond ten aanzien van de derde beklaagde.

De rechtbank verklaart de vordering van deze burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond ten aanzien van de eerste en de vierde beklaagde,

De rechtbank veroordeelt de eerste en de vierde beklaagde hoofdelijk om aan deze burgerlijke partij het bedrag te betalen van 1,00 EUR.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gevonnist in de volgende samenstelling:

M. V. A., rechter, voorzitter van de kamer;

J. H. en L. V., rechters;

bijgestaan door A. B., griffier;

en uitgesproken in openbare terechtzitting van ZESTIEN FEBRUARI
TWEEDUIZEND VIJFTIEN

door M. V. A., rechter, voorzitter van de kamer; bijgestaan door A. B., griffier,

in aanwezigheid van S. J., substituut-procureur des Konings

Voor overeenkomstig afschrift afgeleverd aan de heer Procureur des Konings, ten einde te voldoen aan zijn brief nr. D. 994/5 van 2 juni 2000.